

Ze hadden ver-
gevorderde plannen
om te emigreren,
maar bleven toch in
Nederland wonen.

De reden? Twee
lieve hondjes in een
Tovertuin. Dinand en
Lucy over Woezel,
Pip, Dean, Jimi,
Che en veel meer.

Dinand, Lucy & de Woesthoff Brothers

‘Misschien is het ouderwets, maar ik vind dat ze gewoon netjes alsjeblieft en dankjewel moeten zeggen’

De klassieke jukebox in de keuken springt direct in het oog wanneer je het stijlvolle Scheveningse huis van Dinand en Lucy Woesthoff binnenkomt. Tenminste, nadat je je eerst enthousiast hebt laten begroeten door de hond des huizes, DJ. “Dit is nu de echte Woezel”, zegt Lucy. Ze is van origine Engels, maar spreekt inmiddels vloeiend Nederlands. Af en toe gebruikt ze er een Engels woord tussen. “Jimi is nu helemaal in de ban van tekenen en knutselen. Dan rent hij weg en komt later terug met een 3D-papegaai die hij zelf gemaakt heeft. Hij is echt een *creative wizard*.”

Dinand vertelt dat de jukebox, een originele Amerikaanse Wurlitzer, uit 1956 stamt, het jaar dat de rock-'n-roll definitief doorbrak. “Een paar jaar geleden kwam een vriendje van Dean hier binnen en hij zei: ‘Wow, wat een mooie afwasmachine!’” Hier draait het gezin regelmatig oude rock-'n-roll-plaatjes. Lucy: “We hebben allemaal zo onze favoriet, de een houdt van Stevie Wonder, de ander van The Beatles. Ik kom zelf uit Liverpool, dus je begrijpt dat ik een gigantische Beatles-fan ben.” Boven in de slaapkamers klinkt andere muziek. Daar zit de eerste Woezel & Pip-cd met luisterliedjes, gezongen door Guusje, al jaren in de cd-speler. Eerst vertrokken Dean en Jimi ermee naar dromenland en nu valt Che, de jongste Woesthoff, ermee in slaap. Zijn de jongens net zo muzikaal als hun vader? Lucy: “Dean vindt het wel interessant wat Dinand doet, maar we pushen hem niet. Als hij het leuk vindt om muziek te maken, is dat prima. En zo niet, dan is het ook goed. De

mannen treden regelmatig op voor ons. Ze noemen zichzelf de Woesthoff Brothers. Dan mogen we naar boven komen en moeten we gaan zitten. Verkleed met zonnebrillen op en gitaren erbij gaan ze los.”

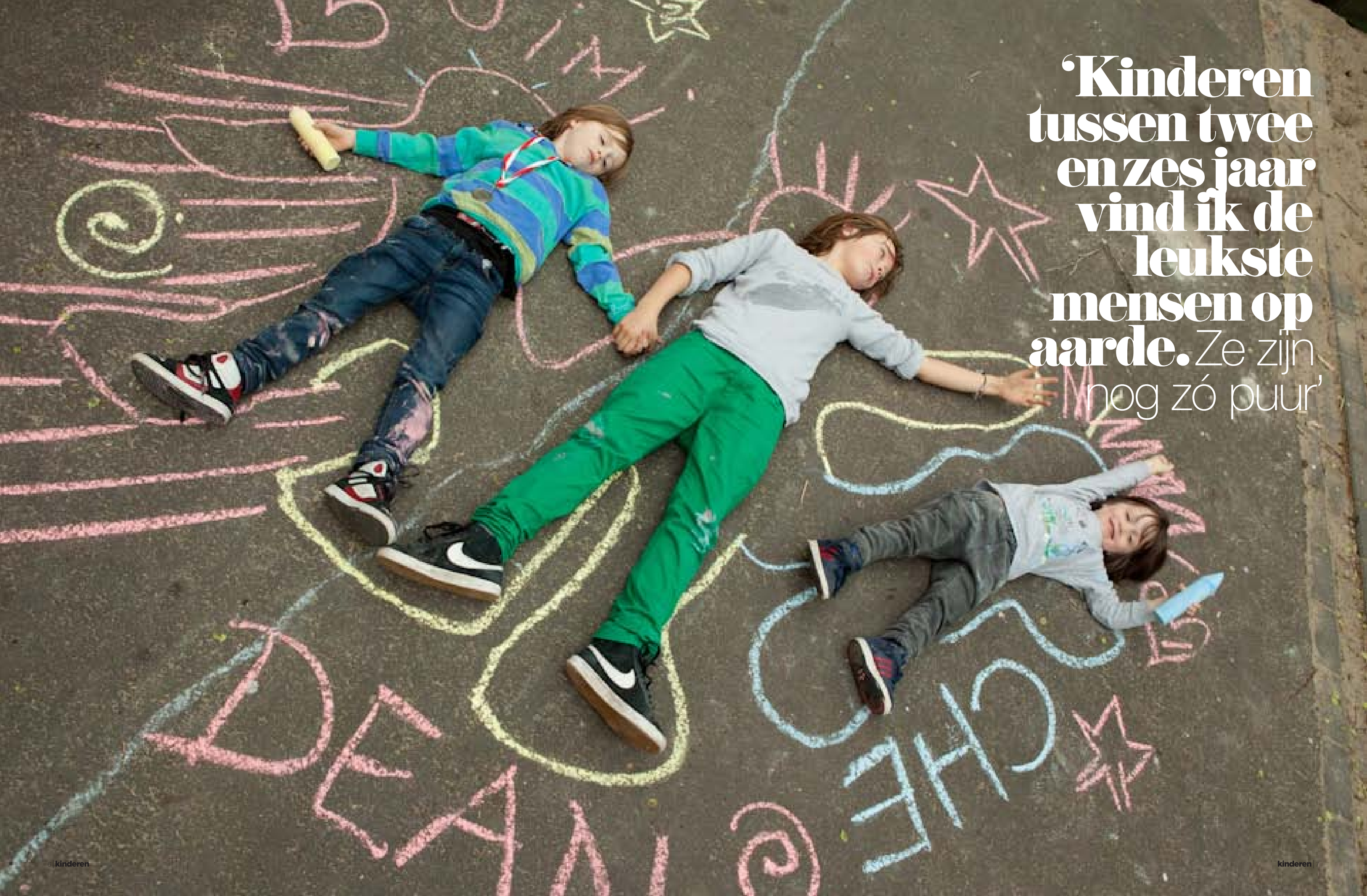
OUDERWETS

De vraag of ze strenge opvoeders zijn, beantwoorden Dinand en Lucy zonder aarzelen – en in koor – met ‘ja’. “Misschien is het ouderwets,” zegt Lucy, “maar ik vind dat ze gewoon netjes alsjeblieft en dankjewel moeten zeggen. Beleefd zijn, respect voor anderen, dat soort dingen. En als de jongens iets uit de koelkast willen pakken, moeten ze het eerst vragen. Het lijkt vanzelfsprekend, maar ik weet van vriendinnen dat het niet overal zo gaat.”

Dinand: “Ik ben zelf opgegroeid in een driekamerappartementje in Gorinchem, vergeleken daarmee zitten onze jongens in een bevoorrechte positie. We hebben het goed, kunnen ze de hele wereld laten zien. Dat betekent wel dat je ervoor moet waken dat ze te verwend raken. Daarom hechten we aan waarden en normen. Dean moet bijvoorbeeld meer in huis meehelpen dan ik vroeger. Aan de andere kant heeft hij een veel ruimere blik op de wereld dan ik toen ik zo jong was.”

Lucy: “Dean is bijna elf en hij wil heel graag een mobiele telefoon, maar wij wachten liever nog even. Ook met televisie en computers zijn we terughoudend. De jongens mogen alles, maar niet te lang. We hebben computerdagen ingesteld; drie dagen per week mogen ze op de computer. Kijk, het is heel makkelijk om de hele dag op de bank voor de tv te zitten of met de computer te spelen. Maar als ik dan de tv uitdoe en ze gaan naar buiten, zijn ze gerust drie, vier uur weg en vinden ze het heerlijk. Soms moet je ze gewoon een klein duwtje geven. ‘Papa en mama zijn streng, maar ze luisteren altijd naar ons’, heeft Dean eens gezegd. Dat klopt wel, denk ik.” >

A high-angle photograph of three children lying on their backs on a dark asphalt surface. The ground is covered with colorful chalk drawings, including stars, spirals, and abstract lines in pink, yellow, and blue. The child on the left is wearing a blue and green striped long-sleeved shirt and dark blue jeans, holding a yellow chalk stick. The child in the middle is wearing a light blue long-sleeved shirt and bright green pants, holding the hand of the child on the left. The child on the right is wearing a light blue long-sleeved shirt and grey pants, holding a blue chalk stick. The text 'Kinderen tussen twee en zes jaar vind ik de leukste mensen op aarde. Ze zijn nog zó puur' is written in white, bold, sans-serif font in the top right corner.

**‘Kinderen
tussen twee
en zes jaar
vind ik de
leukste
mensen op
aarde. Ze zijn
nog zó puur’**

NAAM: Dinand en Lucy Woesthoff
GEBOREN: Dinand op 6 september 1972 en Lucy op 27 mei 1979
RELATIE: Dinand en Lucy zijn getrouwd sinds 2009
KINDEREN: Samen hebben Dinand en Lucy twee zonen: Jimi Frank (7) en Che (3). Met Guusje Nederhorst, die in 2004 aan kanker overleed, heeft Dinand zoon Dean Maddy (10).
CARRIÈRE: Sinds 1998 is Dinand frontman van de rockband Kane. Lucy ontmoette hem toen ze in Engeland de pr voor de band deed. Samen runnen ze Dromenjager, het bedrijf achter Woezel & Pip.

< **FAMILIEBEDRIJF**

Ruim twee jaar geleden hadden Dinand en Lucy serieuze plannen om naar Ibiza te verhuizen. De kinderen waren zelfs al aangemeld op school. Ze verheugden zich op een leven in de buitenlucht van het paradijselijke Spaanse eiland. Maar alles liep anders. In dezelfde periode kreeg Dinand de mogelijkheid om Dromenjager, het bedrijf achter Woezel & Pip, helemaal over te nemen. Tot dat moment was Dinand wel bij Woezel & Pip betrokken, maar meer op afstand. “Ik deed het erbij, omdat ik ook druk was met Kane. Maar toen kwam opeens die kans om mijn aandeel in het bedrijf te vergroten van vijftig naar honderd procent. We besloten het te doen, omdat het echt een familiebedrijf is. Het is allemaal begonnen omdat Guusje een droom wilde najagen. De droom om een kinderboek te maken met dieren. Vanaf het eerste moment, en ik zeg dat met een grote glimlach, hebben we achter het succes aan moeten rennen. Er zit geen slim marketingconcept achter Woezel & Pip, het is allemaal natuurlijk en organisch gegaan. Het is een familiegevoel waar Guus, Luce, de kids, ik en de andere mensen die erbij betrokken zijn, deel van uitmaken. We zijn sinds het eerste boekje tien jaar verder, hebben inmiddels een miljoen boeken verkocht, 175.000 theatertickets en er zijn 350 verschillende Woezel & Pip-producten te koop. Het is heel groot geworden.” Lucy: “Het succes was groot, maar we vonden ook dat het op sommige punten beter kon. Door het bedrijf over te nemen, kregen we de kans om ons er volledig op te storten.” En dus liep alles anders. Het subtropische Ibiza werd ingeruild voor een kantoor in Amsterdam, waar Lucy en Dinand iedere dag samen naartoe forenzen. “Het was best even moeilijk om te accepteren dat ons mooie plan niet doorging”, zegt Lucy. “Maar wij zijn niet een stel dat daar lang mee blijft zitten.”

Dinand: “Als wij een keuze maken, dan gaan we *all the way*. Ik heb niet voor niets gezegd dat ik even een jaar niets doe met Kane. Ik vind het ook wel lekker, na vijftien jaar. Maar ik doe dit vooral omdat ik zie wat voor mogelijkheden er zijn met Woezel & Pip. We zijn bezig met een bioscoopfilm en we hebben in Leopold een fantastische uitgeverij voor de boeken gevonden. Binnenkort komt Woezel & Pip voor het eerst in Duitsland op tv.” Lucy: “Dinand had altijd de muziek en ik kwam helemaal nieuw binnen. Dus we hadden beiden een soort van *fresh look*. Ik was eerst vooral thuis, maar nu ben ik vier dagen per week op kantoor. Dinand zegt altijd dat ik van de *quality control* ben en dat klopt wel een beetje. Ik ben veel bezig met design, stof, kleuren, productie, ideeën... Kortom: hoe we het zo mooi mogelijk kunnen maken. We hebben ook nieuwe partners gevonden waar we trots op zijn, zoals Nutricia met Olvarit en Unilever. Mooie merken, maar we blijven wel altijd de vraag stellen: zou ik het kopen voor mijn eigen kind? Waar we heel kritisch op zijn, is dat Woezel & Pip er voor alle kinderen zijn. Het maakt niet uit waar je woont of wat je papa en mama doen, iedereen is welkom bij Woezel & Pip. Dat betekent dat de kwaliteit van de producten zo hoog mogelijk moet zijn.”

JAY-Z OF TOPMODEL

Thuis hebben Dinand en Lucy gelukkig ook de beschikking over een kleine kwaliteitsbewaker, want Che test alle nieuwe producten thuis uit. Lucy: “Che vindt het helemaal fantastisch”, zegt Lucy. Dinand: “Als ik naar Che kijk, denk ik soms: Wow, wat fantastisch dat we bij jou mogen zijn. Hij zit nu midden in de doelgroep van Woezel & Pip. Kinderen tussen de twee en de zes vind ik de leukste mensen op aarde. In die fase van hun leven zijn kinderen nog zo puur. Je ziet de karakter->

'Het maakt niet uit waar je woont of wat je papa en mama doen. Woezel & Pip zijn er voor alle kinderen'

◀ eigenschappen die ze hebben goed, ze zijn helemaal zichzelf, maar hebben dat nog niet in de gaten. Kinderen op die leeftijd hoeven nog geen Jay-Z of topmodel te worden. Dat is een beetje de boodschap die we ook met Woezel & Pip willen meegeven: ieder kind moet de kans krijgen te worden wie hij al is. Je hoeft geen rockster te worden, beroemd of de beste kok omdat anderen dat zo nodig vinden. Nee, het gaat erom dat je helemaal jezelf kunt worden. Als we dat van elkaar accepteren, wordt de maatschappij heel kleurrijk, veerkrachtig en sterk. Niemand is beter of slechter, iedereen is anders."

FAN VAN LAURA

Dinand en Lucy vertellen dat ze een paar dagen eerder met grote bewondering keken naar een documentaire over Laura Dekker, het meisje dat op haar dertiende in haar eentje aan een zeilreis rond de wereld begon. Dinand: "Ik ben fan van haar. Dat ze zo geworden is, heeft een reden. Het was niet allemaal rozengeur en maneschijn bij haar thuis. Maar ze is wel helemaal zichzelf. Dat vuur wat ze in zich heeft..." Lucy: "We hebben die film samen met Dean gekeken. Hij was echt in shock dat je zoiets al op die leeftijd doet. Of ik mijn eigen kind zou laten gaan? Ja, al zou ik het natuurlijk heel moeilijk vinden. Maar als je de passie ziet in de ogen van Laura en het geluk dat ze voelt als ze op het water is, ja dat is geweldig." Dinand: "Toen ik Dean die avond naar bed bracht, zei hij: 'Papa, je hoeft echt niet te denken dat ik dat ga doen, hoor. Dat is echt niets voor mij.' Dat vond ik dan wel weer grappig."

Dean is de zoon van Dinand en Guusje Nederhorst, maar hij noemt Lucy gewoon 'mama'. Lucy: "Dat is vanzelf zo gegaan. Eerst noemde hij me Lucy, daarna werd het vanzelf mama. Ik vind het beide prima, als hij zich er maar goed bij voelt. Hij weet natuurlijk heel goed dat Guus zijn moe-

der is. We zeggen altijd: je hebt twee mama's en bij Guus ben je in de buik geweest. Ook voor Jimi en Che is dat trouwens de normaalste zaak van de wereld, zij hebben het ook altijd over Mama Guus. Ik vind het heel mooi dat we er op die manier mee om kunnen gaan. De jongens weten ook dat ze altijd vragen kunnen stellen als ze dat willen. Wij zijn daarin heel open."

GELUKKIG

Dinand en Lucy: in dienst van Dromenjager jagen ze samen hun eigen dromen na. Dat kost veel tijd en dreigt soms ten koste te gaan van het gezinsleven. "Als ik op het werk ben, voel ik wel regelmatig een pull naar huis", bekent Lucy. "Eerst was ik altijd hier bij de jongens en nu ga ik vier dagen per week naar kantoor. Maar gelukkig hebben we een heel goede vriendin die voor de jongens zorgt als wij er niet zijn. Dat geeft me een gerust gevoel. En als we dan samen met de jongens zijn, zijn we er ook helemaal."

Dinand: "Tijd is altijd een probleem. Eigenlijk zou ik vaker met de kids op stap willen, maar dat lukt niet altijd omdat ik aan het werk ben. Wat ik belangrijk vind, is dat we naar elkaar uitspreken of we gelukkig zijn of niet. En zo niet, dan gaan we kijken hoe we dat kunnen veranderen." De komende tijd is Dinand nog wel even zoet met Woezel & Pip. De bioscoopfilm is in de maak en alleen al dit jaar verschijnen er twintig nieuwe boekjes. Alle creatieve uitingen zijn afkomstig van de hand van Dinand. "Maar ik werk wel samen met anderen. Voor de boekjes zijn Louise Geesink en Wil Raymakers er al vanaf het begin bij. We vormen met z'n allen een hecht team. Het is toch mooi dat die twee lieve, leuke hondjes dat allemaal in zich hebben. Dat vind ik ontroerend, dat de droom van één iemand de droom van velen is geworden." ■

